

FONT DEL BROI

Català	2
English:	3
Castellano:	4

Català

Obra protegida com a Bé Cultural d'Interès Local.

Any de construcció -> XIX - XX

DESCRIPCIÓ

Font monumental amb volta d'arc rebaixat. El frontal representa carreus de mida mitjana ben escairats, emmarcats dins del mur l'escalinata d'accés a l'església parroquial, i grans lloses a la paret del fons.

HISTÒRIA

Fou l'única font que proveïa d'aigua el municipi fins a la dècada del 60 del segle xx.

La Font del Broi neix d'una mina que es troba dins de la propietat del Broi de Marcel·la, al nord-est del nucli de Pinell de Brai. El 1870, l'Ajuntament va canalitzar l'aigua sobrant d'aquesta font i va construir el dipòsit als Estolls, on la gent anava a buscar aigua amb els càntirs. A la clau de volta de la font hi ha esculpit l'escut municipal i la data 1870. No va ser fins al 1927 que es va aconseguir construir un dipòsit al Calvari i es va construir la font de ferro sota l'escalinata de l'església. El dia 1 de desembre de 1929 es van posar aixetes a la font i l'aigua va deixar d'arribar a ca Marcel·la. Als anys trenta es va col·locar una reixa per poder tancar la font a les nits, però va ser malmesa durant els bombardejos de la batalla de l'Ebre. En èpoques de sequera, sobretot a l'estiu, hi havia restriccions d'un càntir d'aigua per persona i es feien torns per carrers per anar a buscar l'aigua, avisant amb el crit de "a l'aigua". El 1964 va arribar l'aigua de l'Ebre a les aixetes de la font i dos anys més tard a totes les cases. A finals de 1998 es va renovar la conducció d'aigua de la font, substituint les velles canonades de ferro per polietilè. L'any 2013 es va restaurar la font i una rajola recorda les dates més importants relacionades amb la font.

English:

Protected as a Cultural Heritage of Local Interest.

Construction year -> 19th - 20th century

DESCRIPTION:

Monumental fountain with a rounded arch vault. The front depicts well-cut medium-sized ashlar, framed within the wall, the staircase leading to the parish church, and large slabs on the back wall.

HISTORY:

It was the only fountain that supplied water to the municipality until the 1960s.

The Font del Broi originates from a mine located within the Broi de Marcel·la property, northeast of the Pinell de Brai nucleus. In 1870, the Town Hall channeled the surplus water from this spring and built the reservoir at Estolls, where people went to fetch water with pitchers. The municipal coat of arms and the date 1870 are carved on the keystone of the fountain. It was not until 1927 that a reservoir was built at Calvari, and an iron fountain was built under the church's staircase. On December 1, 1929, taps were installed at the fountain, and water ceased to reach ca Marcel·la. In the thirties, a grille was installed to close the fountain at night, but it was damaged during the bombings of the Battle of the Ebro. During droughts, especially in summer, there were restrictions on one pitcher of water per person, and turns were taken by streets to fetch water, signaling with the cry of "to water." In 1964, water from the Ebro reached the taps of the fountain, and two years later, it reached all the houses. In late 1998, the water pipeline of the fountain was renewed, replacing the old iron pipes with polyethylene. In 2013, the fountain was restored, and a tile commemorates the most important dates related to the fountain.

Castellano:

Obra protegida como Bien Cultural de Interés Local.

Año de construcción -> Siglos XIX-XX

DESCRIPCIÓN:

Fuente monumental con bóveda de arco rebajado. El frente representa sillares de tamaño mediano bien escuadrados, enmarcados dentro del muro, la escalinata de acceso a la iglesia parroquial, y grandes losas en la pared trasera.

HISTORIA:

Fue la única fuente que suministraba agua al municipio hasta la década de los 60 del siglo XX. La Font del Broi nace de una mina que se encuentra dentro de la propiedad del Broi de Marcel·la, al noreste del núcleo de Pinell de Brai. En 1870, el Ayuntamiento canalizó el agua sobrante de esta fuente y construyó el depósito en Estolls, donde la gente iba a buscar agua con cántaros. En la clave de la bóveda de la fuente está esculpido el escudo municipal y la fecha 1870. No fue hasta 1927 que se logró construir un depósito en Calvari y se construyó la fuente de hierro bajo la escalinata de la iglesia. El 1 de diciembre de 1929 se instalaron grifos en la fuente y el agua dejó de llegar a ca Marcel·la. En los años treinta se colocó una reja para poder cerrar la fuente por las noches, pero fue destrozada durante los bombardeos de la batalla del Ebro. En épocas de sequía, especialmente en verano, había restricciones de un cántaro de agua por persona y se hacían turnos por las calles para ir a buscar el agua, avisando con el grito de "ja l'aigua!". En 1964 llegó el agua del Ebro a los grifos de la fuente y dos años después a todas las casas. A finales de 1998 se renovó la conducción de agua de la fuente, sustituyendo las antiguas cañerías de hierro por polietileno. En el año 2013 se restauró la fuente y una baldosa recuerda las fechas más importantes relacionadas con la fuente.